

ter i Udvalget stadig stejlere stode paa det Standpunkt: Alt eller intet. I Begyndelsen tydede det paa, at man var villig til et Samarbejde med Medindflydelse fra begge Sider. Men saa ved jeg ikke, hvad der har paavirket de Herrer, eller hvad der har gjort det; men i hvert Fald, jo videre vi kom frem i Forhandlingen, jo bestemtere stode de paa det før nævnte Standpunkt: Alt eller intet. De vilde intet Samarbejde have om denne Administration. Skønt Landboforeningernes Repræsentanter foreslog fuld Ligestilling, vilde Husmandsforeningernes Repræsentanter ikke være med; de vilde berøve Husmændene i Landboforeningerne al Indflydelse.

Som jeg nævnte før, var der i Jylland i 1905—06 over 15,000 Husmænd i Landboforeningerne mod ca. 6,000 i Husmandsforeningerne. Vil det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) hellere have de nyere Tal, ere de saaledes, at der i 1906 i Landboforeningerne var 17,800 Husmænd og i Husmandsforeningerne 7,200, og det er egentlig saadan, at der er mere Tilslutning, forholdsvis flere Husmænd i Landboforeningerne i Aar end i Husmandsforeningerne. Det, man altsaa vilde, var, at de 15—16,000 Husmænd i Landboforeningerne skulde udelukkes fra al Indflydelse paa den Administration, de hidtil have udført med al Anerkendelse, uden at man har kunnet sige, det var daarligt gjort — tværtimod. Men desuden har det jo den praktiske Vanskelighed, at man har jydsk Amt, hvor der er saa faa Husmandsforeninger og saa faa Medlemmer, at det vil være ganske umuligt for dem at administrere dette Beløb. Man tænke sig et Amt som det førnævnte, Ringkøbing Amt, hvor der er 119 Medlemmer i 4 Husmandsforeninger, og de findes ganske sikkert i 4 eller 5 Sogne, medens der er ca. 70 Sogne i Amtet. Det vilde jo være ganske umuligt for disse 4 Foreninger at besørge denne Administration. Og det gælder ikke alene der, men det gælder ogsaa mange andre Amt, at der er store Strækninger, hvor der findes ingen eller kun smaa og spredte, nydannede Foreninger. De ville ikke kunne magte den Opgave, og det erkender Bestyrelsen ogsaa derovre.

De jydsk Husmandsforeningers Bestyrelser erkende fuldtud, at saaledes er Forholdet. Det er ingenlunde Tilfældet, at de billige Jørgen Nielsens Stilling overfor dette Spørgsmaal. Disse praktiske Folk, som have deltaget i Arbejdet, ere klare over, at de ikke paa nogen Maade

kunne magte denne Administration for Tiden. Hvor dygtige Administratorer de ere ovre i Øernes Husmandsforeninger, skal jeg ikke udtale mig om; men det er dog en Kendsgerning, at der ogsaa her er Steder, hvor der er langt mellem Husmandsforeningerne, og hvor der er Husmandsforeninger paa 20—30 Medlemmer. Det vil dog blive noget aparte, naar disse Bevillinger skulle deles ud i saa smaa Foreninger, at de sognevis skulde til at vælge Dommere og foretage Bedømmelse.

Men, som sagt, alene af Hensyn til Jylland er Husmandsforeningernes Forslag ganske umuligt, selv om man ser bort fra, at efter Husmandsrepræsentanternes Forslag vilde vi paaføre Husmandsforeningerne en aarlig Udgift af 12—15,000 Kr., som de slet ikke kunne magte. Men, som nævnt, det Forslag, som Landboforeningernes Repræsentanter indgave, og som den højterede Minister jo væsentlig har sluttet sig til, giver lige Indflydelse til Landbo- og Husmandsforeningerne uden at forerette Husmændene, der skulde nyde godt af Bevillingen. Thi det har jo hidtil ikke været krævet, og det bør ikke heller fremtidig kræves, at de Husmænd, der søge, skulde være Medlemmer af nogen Forening. Thi hvem ere disse 100,000 Kr., for at bruge et rundt Tal, bestemte for? Det er ikke for de 15,000 Husmænd i Husmandsforeningerne, og det er heller ikke for de 18—20,000 i Landboforeningerne. Det er det slet ikke. Nej, det er for alle de 150—160,000 Husmænd — hvor mange det nu er —, der i det hele taget findes i Landet. De have alle lige Krav paa at komme i Betragtning uden Hensyn til, om de ere Medlemmer af nogen Forening, og derfor kunne vi ikke forsvare her paa Rigsdagen at udelukke de Foreninger, som ere organiserede og have Medlemmer i hvert Sogn Landet over, og give Administrationen til Foreninger, der i Dele af Landet og mange Sogne slet ingen Medlemmer have. Tænker man sig, som før nævnt, Bevillingen delt mellem alle de mangfoldige Sogneforeninger, da vilde der blive en højst mærkelig Bedømmelse indenfor denne lille, snævre Kreds. Og det blev navnlig utilfredsstillende for Husmændene selv, og som jeg før nævnte, vilde det blive rent galt i de store Strækninger af Jylland, hvor der ingen Foreninger findes.

Det vilde være i højeste Grad mærkeligt, om man her i Rigsdagen vilde følge det Forslag, som er stillet af de radikale og Socialdemokraterne, og som vilde tage